

Historia hymnu Izraela

HATIKVAH znaczy NADZIEJA

Utwór zatytułowany Hatikvah został napisany w 1878 roku, przez żydowskiego poetę Naftalego Herca Imbera, a muzykę skomponował Samuel Cohen, jeden z pierwszych osadników najstarszego osiedla w Izraelu - Richon LeZijon. Poemat składa się z dziewięciu zwrotek wyrażających tęsknotę do Syjonu i pragnienie powrotu do niego. Pieśń została podchwycona przez żydowskich osadników w Palestynie i na pierwszym Kongresie syjonistycznym w Bazylei w 1897 roku stała hymnem ruchu syjonistycznego.

Melodia wywodzi się z czeskiej muzyki ludowej. Ten sam motyw wykorzystał kompozytor Smetana w jednym ze swoich poematów symfonicznych.

Â

Autor tekstu urodził się w Złoczowie, w ówczesnej Galicji w 1856 roku. Pochodził z rodziny chasydów i odebrał ortodoksyjną żydowską edukację. Za napisany po hebrajsku wiersz wyrażający przywiązanie do ojczyzny otrzymał w 1870 roku lokalną nagrodę pieniężną i po śmierci ojca zaczął podróżować. Był w Wiedniu i Konstantynopolu, tam spotkał się z laurentem Oliphantem, Anglikiem który działał na rzecz osadnictwa żydowskiego w Palestynie. W 1882 roku Naftali pojechał z nim do Palestyny, gdzie spędził sześć lat. Pisał w tym czasie eseje i artykuły dla periodyków hebrajskich. W 1886 roku ukazał się zbiór jego wierszy zatytułowany Barkai /Gwiazda Poranna/, w którym znalazł się również utwór Tikwatejnu /Nadzieja nasza/ Ten właśnie wiersz stał się później hymnem ruchu syjonistycznego. W 1888 roku Naftali pojechał do Anglii, skąd 1. 1892 roku przeniósł się do USA, gdzie zmarł w nędzy w Nowym Yorku w 1909 roku.

Â

Â Â

Autor tekstu urodził się w Złoczowie, w ówczesnej Galicji w 1856 roku. Pochodził z rodziny chasydów i odebrał ortodoksyjną żydowską edukację. Za napisany po hebrajsku wiersz wyrażający przywiązanie do ojczyzny otrzymał w 1870 roku lokalną nagrodę pieniężną i po śmierci ojca zaczął podróżować. Był w Wiedniu i Konstantynopolu, tam spotkał się z laurentem Oliphantem, Anglikiem który działał na rzecz osadnictwa żydowskiego w Palestynie. W 1882 roku Naftali pojechał z nim do Palestyny, gdzie spędził sześć lat. Pisał w tym czasie eseje i artykuły dla periodyków hebrajskich.